

РЕШЕНИЕ

№ 2290

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **525** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР, чрез главен юрисконсулт М. Д. срещу Решение № 4282 от 13.11.2022 на СРС, НО, 96 – ти състав, постановено по НАХД № 5288 от 2022 г. по описа на СРС, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) Серия Г № 0040101 / 2021 г., издаден от СДВР, с който на С. В. П. е наложена глоба в размер на 250 лева за извършено административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Посочено е, че при издаването на електронния фиш са спазени изискванията на разпоредбите на чл. 188 от ЗДвП, чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Излагат се доводи, че описанието на нарушението в издадения електронен фиш е достатъчно ясно и не накърнява правото на защита на санкционираното лице. Издаването на електронен фиш за нарушение по КЗ е възможно само за едно нарушение – управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В този случай изпълнителното деяние е само едно

и няма как наказаното лице да не може да разбере какво административно нарушение му е вменено, респективно да е възпрепятствано правото му на защита. Касаторът претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Ответникът - С. В. П., чрез адв. Г. Ч. – САК в отговора на касационната жалба и в хода по същество на делото, прави искане за оставянето ѝ без уважение като неоснователна и потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски съобразно представени по делото доказателства.

Прокурор М. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XV - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо и правилно. От фактическа страна СРС е приел, че към 20.12.2021 г. С. В. П. бил собственик на лек автомобил марка „Лексус“, модел „RX 450 X“ с регистрационен [рег.номер на МПС]

На 20.12.2021 г. в 09:21 ч. посоченият лек автомобил бил заснет с АТТС № SD2D0030 в [населено място] на [улица]срещу ресторант „М.“ с посока на движение от [улица]към [улица], като автомобилът към тази дата и час бил без сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Въз основа на данните от техническото средство бил издаден електронен фиш Серия Г № 0040101 / 2021 г., издаден от СДВР, с който на С. В. П. е наложена глоба в размер на 250 лева за извършено административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Електронният фиш бил връчен на дата 01.04.2022 г. на С. В. П., който в законоустановения 14 – дневен срок подал жалба.

От правна страна съдът е изложил мотиви, че с електронния фиш едновременно са приложени разпоредбите на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от КЗ и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, които са отнасят до две различни административни нарушения. От описанието на нарушението от фактическа страна и от посочените в електронния фиш правни норми не става ясно за какво деяние е наложено административното наказание – дали за това, че е установено управление на МПС, за което няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“ или за това, че собственикът на автомобила не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Съдът е приел, че с цитирането едновременно на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ се е стигнало до неяснота на вмененото нарушение, което реално е възпрепятствало правото на защита на наказаното лице. Според СРС разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ установява издаване на електронен фиш за нарушение, изразяващо се в липса на такава задължителна застраховка, но само при управление на МПС. Това нарушение,

според СРС, е различно от това по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, което се отнася до задължението на собственика на МПС за сключване на такъв вид застрахователен договор, като е без значение управлението на автомобила. Прието е, че с оглед едновременното посочване и на двете разпоредби в правната квалификация на деянието, не става ясно какво точно нарушение е вменено на жалбоподателя, с оглед на което правото му на защита е съществено ограничено.

По тези съображения СРС отменил изданието електронен фиш.

Така постановеното решение е правилно.

Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя.

Видно от електронен фиш за налагане на наказание „глоба“ Серия Г № 0040101 / 2021 г., издаден от СДВР, на С. В. П. е наложена глоба в размер на 250 лева за извършено административно нарушение на по чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането. Глобата е наложена за това, че на 20.12.2021 г. в 09:21 ч. в [населено място], по [улица]срещу ресторант „М.“ с посока от [улица]към [улица]с АТТС е установено управление на МПС, регистрирано в Република България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО с МПС марка „Лексус“, модел „RX 450 X“ с регистрационен [рег.номер на МПС] .

Съгласно сочените в ЕФ правни основания и в частност с разпоредбата на чл. 483, ал. 1 КЗ е вменено следното правно задължение: „Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: „притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор“.

Според чл. 638, ал. 4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно ал. 1, т. 1 на чл. 638 КЗ, озаглавен „Отговорност за неключена задължителна застраховка“, на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: 1. глоба от 250 лв. - за физическо лице. В нормата на чл. 461, т. 1 КЗ е установено, че задължителни застраховки са: 1. "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

При тази правна рамка и при посоченото по-горе описание в ЕФ, касационният състав намира, че същият е незаконосъобразен, както правилно е приел и СРС. В самия електронен фиш е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото нарушение. Описаното от фактическа страна не съответства на разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, в който случай единствено е допустимо издаване на електронен фиш за установено административно нарушение. Неоснователни са възраженията на касатора, че предвид горното, по подразбиране е следвало санкционираното лице да направи извод за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Като е отменил издадения електронен фиш съдът е постановил валидно, допустимо и правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ЗАНН ответника трябва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер от 400 лева, определен върху стойността на наложената санкция.

Водим от горното, Административен съд София - град, XV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4282 от 13.11.2022 на СРС, НО, 96 – ти състав, постановено по Административно наказателно дело № 20221110205288 по описа на СРС.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. В. П., [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], етаж 7, ап. 25, сума в размер на 400 /четирисотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: